Pravdivá nádej každého veriaceho v Krista

…Hymeneus a Filétus, ktorí čo do pravdy zablúdili

a teraz hovoria, že už bolo vzkriesenie, a prevracajú niektorých vieru.

2. Timoteovi 2:17-18

V predchádzajúcom článku (*Vyhýbaj sa prázdnym rečiam*, *Solas* číslo 50, str. 25) sme hovorili hlavne o tom, že sa máme vyhýbať obecným a prázdnym rečiam. Toto napomenutie je veľmi dôležité a musíme mu dať veľkú váhu, pretože obecné, prázdne reči vedú ľudí do bezbožnosti a zablúdenia čo do pravdy (2. Timoteovi 2:16 a 18). V tejto súvislosti apoštol Pavol vo verši 17 spomína Hymenea a Filéta.

Písmo týchto ľudí bližšie nešpecifikuje, len v 18. verši hovorí o nich, že sú to ľudia, ktorí, čo do pravdy, zablúdili. Čiže, boli v pravde, ale od pravdy odišli, od pravdy sa odchýlili, zablúdili. Čo znamená „zablúdiť od pravdy“? Keď to pripodobníme k niečomu, tak je to, ako keď človek kráča turistickým chodníkom, ktorý je označený napríklad žltou značkou a vie, že na konci tohto chodníka je horská chata, ktorá je cieľom jeho cesty. Kráča po žltej značke a zrazu príde k

rozchodníku, kde jeho chodník pretína iný chodník označený červenou značkou, ktorý vyzerá pohodlnejší, menej namáhavý. Rozhodne sa pokračovať v ceste po červenej značke v presvedčení, že aj touto cestou a po tejto značke sa dostane do svojho cieľa. Čím ďalej kráča, tým sa však viac a viac od cieľa odkláňa. Čo sa udialo? Človek zablúdil od svojej cesty. Čo mu teraz ostáva? Jedine, ak je to ešte možné, vrátiť sa naspäť k rozchodníku a pokračovať po pôvodnej ceste, po žltej. Podobne tak je to aj so zablúdením od pravdy.

Zablúdiť od pravdy znamená odchýliť sa od pravdy, vydať sa zlým, nesprávnym smerom. Znamená uveriť niečomu, čo sa zdá, že pravdou je, ale pravdou nie je. Rovnako aj tu platí: musí sa vrátiť späť do bodu, v ktorom zmenil smer.

Hymeneus a Filétus zablúdili od pravdy. A prečo? Pretože tvrdili alebo hovorili, že vzkriesenie už bolo. Ale, ako píše apoštol Pavol v 15. kapitole 1. listu Korintským, vzkriesenie ešte nebolo (1. Korintským 15:12-23 a 35-54). Vzkriesenie ešte len očakávame, vzkriesenie je ešte len pred nami. Pavol v tejto kapitole opisuje, ako bude vzkriesenie prebiehať, v akom poriadku, v akom tele budú vstávať ľudia z mŕtvych. Čiže tvrdiť, ako to robia Hymeneus a Filétus, že vzkriesenie už bolo, nie je pravda. Preto Pavol o nich hovorí, že zablúdili od pravdy. Pravda je taká, že vzkriesenie ešte len bude a očakávame ho. V 18. verši o nich ešte čítame, že prevracajú vieru niektorých. To znamená, že boli ľudia, ktorí sa chytili na tieto ich reči. Uverili im a ich viera je teraz prevrátená. Čo znamená prevrátiť vieru, opäť vysvetlíme ilustráciou.

Napríklad, človek si kúpi nepremokavú bundu. Na povrchu tejto bundy je ochranná vrstva odolná voči dažďu a vetru. Zvnútra je vybavená vrstvou, ktorá odvádza výpary z ľudského tela, aby človek nebol vo vlastnom vlhku. Keď je bunda správne oblečená, ochranná vrstva je zvonku, a tak plní svoj účel a ochráni človeka pred chladom, dažďom a vetrom.

Ale keby vám niekto povedal, že bundu máte nosiť naopak a vám sa bude zdať, že to asi tak má byť, že to je asi pravda a oblečiete si ju naopak, bundu síce máte a máte ju aj oblečenú, ale neplní svoj účel. Keď s bundou oblečenou naopak pôjdete do dažďa v presvedčení, že budete ochránený, ochránený nebudete. Prevrátená bunda je obraz prevrátenej viery. Prevrátená viera je viera v niečo iné ako v to, čo je pravda, ktorú zjavuje Božie slovo.

Čo zjavuje Božie slovo v otázke vzkriesenia z mŕtvych? Čo je spasiteľnou vierou a cieľom našej nádeje? Jedno miesto (1. Korintským 15:12-23 a 35-54) sme už citovali. Ďalšie o vzkriesení je uvedené v 1. liste Tesalonickým 4:13-18. V 14. verši sa píše: „Lebo ak veríme, že Ježiš zomrel i vstal z mŕtvych, tak i Boh tých, ktorí zosnuli skrze Ježiša, privedie s ním“. Ak veríme, že Ježiš zomrel i vstal z mŕtvych – to je spasiteľná, zachraňujúca viera.

Tu, v prvej časti verša 14, máme v kocke opísanú našu vieru, čomu naozaj veríme. Ježiš Kristus zomrel i vstal z mŕtvych. Ježiš Kristus zomrel za moje hriechy. Za moje hriechy bol pribitý na kríž. Tam zomieral, tam bol prebodnutý a potom pochovaný. Veríme, že Boh ho vzkriesil na tretí deň. Kristus vstal z mŕtvych a žije, viacej nezomiera. Už nie je na kríži. Nie je mŕtvy! Je živý a sedí po pravici svojho Otca. Toto je pravda a kto tejto pravde uverí, dostane sa mu zasľúbenie uvedené v druhej časti verša 14: „tak i Boh tých, ktorí zosnuli skrze Ježiša, privedie s ním“. Čo sa udeje pri vzkriesení?

Čo sa stane najprv? „Lebo to vám hovoríme slovom Pánovým, že my živí, ponechaní do príchodu Pánovho, istotne nepredstihneme tých, ktorí zosnuli. Lebo sám Pán s veliteľským povelom, s hlasom archanjela a s trúbou Božou zostúpi z neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv“ (verše 15 a 16). Tieto verše korešpondujú s veršami: „Hľa, tajomstvo vám hovorím. Všetci nezosneme, ale všetci budeme premenení, razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby. Lebo zatrúbi, a mŕtvi vstanú neporušiteľní, a my budeme premenení.“ (1. Korintským 15:51-52). Ako prvá vec sa udeje to, že sám Pán Ježiš s veliteľským povelom zostúpi z neba. Potom mŕtvi v Kristu vstanú najprv. Výraz mŕtvi v Kristu označuje tých, ktorí zomreli vo viere v Krista, ktorí patria Kristovi.

Tí, ktorí sú v Kristovi, budú vzkriesení a budú vzkriesení do nového, osláveného tela. Už nevstanú v starých pozemských, porušených telách, v ktorých zomreli, ale vstanú v neporušiteľných telách tak, ako to v 15. kapitole opisuje apoštol Pavol. A tí, ktorí ešte nezomreli, ktorí za jeho príchodu budú živí na zemi, tí budú zo zeme vychvátení v ústrety Pánovi a premenení do osláveného tela. Pasáž veršov o vzkriesení zo 4. kapitoly sa končí slovami: „A takto budeme vždycky s Pánom. Takže sa potešujte navzájom týmito slovami.“ (verše 17 a 18).

Všetky verše týkajúce sa vzkriesenia z mŕtvych a vychvátenia živých veriacich v Krista sú písané v budúcom čase. A to je kľúčové. Keď niekto tvrdí, že vzkriesenie už bolo, to by pre nás znamenalo, že my sme sa minuli cieľa, lebo je napísané, že veriaci v neho budú od stretnutia s ním v povetrí už navždy s ním (1. Tesalonickým 4:17). Pán Ježiš si príde po svoj ľud, po svoju nevestu, po Cirkev, lenže vidíme, že Cirkev je ešte stále tu na zemi a že ešte nie sme s Pánom tvárou v tvár. Boží ľud je tu, a dokonca k nemu, do Cirkvi, pribúdajú ďalší obrátení. Takže vidíme, že Božia milosť stále trvá, že ešte nevošla plnosť pohanov a Izrael je dosiaľ stále sčiastky zatvrdený (Rímskym 11:25). Takže nikto nemôže tvrdiť, že vzkriesenie už bolo. Nedošlo ku vzkrieseniu veriacich v Ježiša Krista, ktoré je podľa Jána 5:29 pomenované ako vzkriesenie na život a podľa Zjavenia 20:5 pomenované ako prvé vzkriesenie. A nedošlo ani ku vzkrieseniu tých, ktorí neuverili evanjeliu Ježiša Krista, ktoré je podľa Jána 5:29 pomenované ako vzkriesenie k súdu (podľa Zjavenia 20:5 títo budú vzkriesení až po tisícročnom kráľovstve Krista) a toto vzkriesenie nesie v kresťanskej literatúre aj pomenovanie druhé vzkriesenie.

Z toho vyplýva, že vzkriesenie ešte nemohlo byť. A toto je to, v čom potrebujeme byť vyučení, že teda nikto nemôže tvrdiť, že vzkriesenie už bolo, lebo keby k nemu už bolo došlo, ľahko a jasne by sme to rozpoznali. Pavol píše, že Hymeneus a Filétus tieto veci tvrdili. Hovorili, že vzkriesenie bolo. Čo konkrétne hovorili, nemáme v Písme napísané. A myslím si, že to ani nepotrebujeme vedieť. Dôvod, prečo to nepotrebujeme vedieť, je jednoduchý. Títo dvaja prevracali vieru niektorých ľudí a keby Pavol písal, čo konkrétne tvrdili, nuž, sám by bol nájdený ako ten, ktorý prevracia vieru, lebo človek by tými ich rečami mohol byť nahlodaný a porušený.

Nepotrebujeme poznať, čo tvrdil Hymeneus a Filétus, ale čo veľmi dobre potrebujeme poznať je to, čo tvrdí apoštol Pavol a čo nás učí Písmo o vzkriesení, o vzkriesení tela: Vzkriesenie bude. To je naša viera a naša nádej. Čiže je dôležité, aby sme poznali pravdu.

Lebo sám Pán s veliteľským povelom, s hlasom archanjela a s trúbou Božou zostúpi z neba,

a mŕtvi v Kristu vstanú najprv; potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch

v ústrety Pánovido povetria. A takto budeme vždycky s Pánom.

Takže sa potešujte navzájom týmito slovami.

1. Tesalonickým 4:16-18